

Komentár evanjelia na nedeľu 28. týždňa v Cezročnom období (cyklus B): zamilovaný Ježiš

Komentár na nedeľu 28. týždňa v Cezročnom období (cyklus B). „Ježiš naňho pozrel s láskou.“ Boh nás tak veľmi miluje, že je niekedy ťažké tomu uveriť. Jeho gestá sú gestami milujúceho. Pán sa s nami neponáhľa, vždy má čas upierať svoj pohľad na každého z nás.

Evanjelium (Mk 10, 17-30)

Keď sa Ježiš vydával na cestu, ktosi k nemu pribehol, kľakol si pred ním a pýtal sa ho:

„Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som obsiahol večný život?“

Ježiš mu povedal:

„Prečo ma nazývaš dobrým? Nik nie je dobrý, jedine Boh. Poznáš prikázania: Nezabiješ! Nescudzoložíš! Nepokradneš! Nebudeš krivo svedčiť! Nebudeš podvádzať! Cti svojho otca i matku!“

Ale on mu povedal:

„Učiteľ, toto všetko som zachovával od svojej mladosti.“

Ježiš naňho pozrel s láskou a povedal mu:

„Jedno ti ešte chýba. Choď, predaj všetko, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“

On pri tomto slove zosmutnel a odišiel zarmútený, lebo mal veľký majetok.

Ježiš sa rozhliadol a povedal svojim učeníkom:

„Ako ťažko vojdú do Božieho kráľovstva tí, čo majú majetky!“

Učeníci sa nad jeho slovami zarazili. Ale Ježiš im ešte raz povedal:

„Deti moje, ako ťažko sa vchádza do Božieho kráľovstva! Ľahšie je ťave prejsť cez ucho ihly, ako boháčovi vojsť do Božieho kráľovstva.“

Oni sa ešte viac čudovali a hovorili si:

„Kto potom môže byť spasený?“

Ježiš sa na nich zahľadel a povedal:

„Ľuďom je to nemožné, ale Bohu nie. Lebo Bohu je všetko možné.“

Tu sa ozval Peter:

„Pozri, my sme opustili všetko a išli sme za tebou.“

Ježiš povedal:

„Veru, hovorím vám: Niet nikoho, kto by pre mňa a pre evanjelium opustil dom alebo bratov a sestry, alebo matku a otca, alebo deti, alebo polia, aby nedostal stonásobne viac; teraz, v tomto čase, domy, bratov, sestry, matky, deti i polia, hoci s prenasledovaním, a v budúcom veku večný život.“

Komentár

Evanjeliový úryvok, ktorý nám predkladá liturgia tejto nedele, je veľmi dramatický. V niekoľkých veršoch sa stretávame so zúfalým hľadaním šťastia, ktoré je spoločné všetkým ľudským bytostiam, s túžbou po zmysle, ktorá sa zahniezdi

v každom srdci a ktorú túžime
všetkými prostriedkami uspokojiť.

Naliehavosť tejto potreby možno
vidieť v prvom geste bohatého
mladíka: prišiel k Ježišovi bežiac.
Vedel, že má pred sebou jedinečnú
príležitosť vyriešiť svoje najhlbšie
starosti, a preto si nechce nechať ujstť
tento vlak. Preteky, v ktorých sa
všetci môžeme vidieť. Potom si pred
Pánom klakol, čím k uponáhľanosti
svojho príchodu pridal aj toto gesto
tých, ktorí prosia.

Avšak hoci je tento mladík odrazom,
v ktorom sa všetci vidíme
premietnutí, tentoraz sa môžeme
konkrétnejšie zamerať na Ježišov
postoj, takže je to jeho obraz, ktorý
osvetľuje hľadanie, o ktorom sme
hovorili. Zvlášť je zarážajúce a
hrejivé čítať to stručné, ale obsahovo
plné vyjadrenie, ktoré nám ponúka
svätý Marek: Ježiš naňho pozrel s
láskou.

Žiaľ, mnohí ľudia si stále myslia, že za šťastím musíme bežať, kým ho nedosiahneme, a neuvedomujú si, že sa za ním nemusíme naháňať: šťastie prišlo k nám, je to šťastie, ktoré beží za každým z nás a jednoducho čaká, kým sa obrátíme a necháme sa ním objať. Pretože šťastie sa vtelilo a stalo sa človekom: „Šťastie, ktoré hľadáš, šťastie, ktoré máš právo vychutnať, má meno, má tvár: je to Ježiš Nazaretský“ (Benedikt XVI, *Prejav na Svetových dňoch mládeže v Kolíne nad Rýnom*, 18-VIII-2005).

Boh nás miluje tak veľmi, že sa nám to niekedy ťažko verí. Kristove gestá v tomto úryvku evanjelia však nenechávajú priestor na pochybnosti: sú to gestá zamilovaného človeka.

Pán sa s nami neponáhľa: má čas, aby na nás uprel svoj pohľad. My, naopak, tak často zaobchádzame s Ježišom narýchlo, pretože sme príliš

zaneprázdnení hľadáním šťastia tam, kde ho nenájdeme.

Pán sa z nás teší: až tak, že očití svedkovia tejto scény v jeho pohľade rozpoznávajú, že ho zaujal tento mladý muž túžiaci po zmysle svojho života. Svedectvo Svätého písma a svätých je v tomto smere jednomyselné: Pánova rozkoš je byť medzi synmi ľudskými, hovorí kniha Prísloví (porov. 8, 31); a svätý Josemaría neváha tvrdiť, že Trojica si zamilovala človeka (porov. *Íst s Kristom*, bod 84).

Vieme, že záver tohto úryvku je smutný. Mladík odišiel tak rýchlo, ako prišiel, hneď ako mu náš Pán povedal to, čo hovorí nám: „Daj mi, syn môj, svoje srdce“ (Prís 23, 26). Šťastie nás prišlo hľadať: je na nás, aby sme si uvedomili, že „je veľmi málo toho, čo sa odo mňa žiada, v porovnaní s tým, čo dostávam“ (Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 5). To,

či bude náš život šťastný a večný ako život svätých, alebo či upadne do zabudnutia ako život tohto mladíka, ktorého meno nebolo ani zaznamenané, bude závisieť od toho, či prijmem Ježišovu výzvu až do konca a bez strachu.

Luis Miguel Bravo Álvarez

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/domingo-b-to-28/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-b-to-28/)
(26.03.2025)